

exekuce, šlo-li dlužníkovi jen o to, by konkrétní hrozící nebo již zahájenou exekuci a tím uspokojení věřitele z této exekuce zmařil. Proto nesejde s hlediska tohoto deliktu na tom, zda-li věřitel může dojít částečného neb úplného uspokojení z jmění ostatních osob, za tutéž pohledávku spoluzavázaných, a také jen dle výsledku této konkrétní exekuce sluší řešiti otázku, zda byla jednáním pachatelovým způsobena škoda vůbec a ve výši 100 Kč převyšující zvláště. Stejně však lze mluvit o exekuci spoluzavázanému pachateli hrozící i tenkrát, když jsou tu i jiné osoby, ke krytí pohledávky povinné, a věřitel, snad — což rozsudek nezjišťuje — více méně určitě naznačil, že se napřed pokusí, vydobýti svou pohledávku z majetku hlavního dlužníka. Neboť i v tomto případě jest si pachatel vědom, že mu bude platiti alespoň potud, pokud by exekuce do majetku hlavního dlužníka k plnému krytí dluhu nevedla, a že vedena bude v případě tom proti němu exekuce, pakliže by se zdráhal svému závazku dostáti. Zjistil-li tedy nalézací soud, že stěžovatelka v úmyslu, by tuto jí hrozící exekuci zmařila, majetku svého se vzdala a vzhledem k výši pohledávky též škoda tím věřiteli vzešlá 100 Kč převyšuje, nelze shledati na tomto podkladě spočívající odsuzující výrok právně pochybeným, aniž formálně vadným jen z toho důvodu, že soud zamítl návrhy, čelící k tomu, by možnost uhrazení dluhu z majetku ostatních spoluzavázaných osob byla zjištěna.

Čís. 1712.

Podle Šu 79 tr. ř. nutno předvolání k hlavnímu líčení doručiti buď soukromému obžalobci nebo jeho zástupci, ne však oběma.

Nedostavil-li se soukromý obžalobce k hlavnímu přelíčení, jest postupovati dle Šu 46 odstavec třetí tr. ř., i když bylo jeho nedostavení se omluveno a onemocnění ohlášeno svědkem, jenž plné moci a lékařského vysvědčení nepředložil.

(Rozh. ze dne 23. srpna 1924, Zm I 535/24.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem:

Rozsudkem krajského jako odvolacího soudu v Litoměřicích ze dne 30. dubna 1924, kterým odvolání soukromé obžalobkyně bylo vyhověno, rozsudek okresního soudu v Teplicích-Šanově ze dne 14. ledna 1924 zrušen a témuž soudu nařízeno, by ve věci znovu jednal, porušen byl zákon v ustanovení Šu 46 odstavec třetí tr. ř., rozsudek ten se zrušuje a rozsudek okresního soudu v Teplicích-Šanově nastupuje zase platnost.

Důvody:

Hermína S-ová podala dne 5. listopadu 1923 u okresního soudu v Teplicích-Šanově obžalobu proti Ad. L-ovi, Františku a Anně D-ovým pro urážku na cti. Při hlavním přelíčení dne 12. listopadu 1923 zastupoval soukromou obžalobkyni Dr. P., obhájcem byl Dr. K. Hlavní přelíčení bylo odročeno a dne 13. listopadu 1923 ustanoveno na 14. ledna

1924. Soudce nařídil, by k němu byli předvoláni soukromá obžalobkyně, její zástupce Dr. P., obvinění s obhájcem a svědek Antonín C., otec soukromé obžalobkyně. K hlavnímu přeličení dne 14. ledna 1924 nedostavili se ani soukromá obžalobkyně (dle zpátečního listku byla řádně obeslána), ani její zástupce Dr. P. (zdali byl řádně obeslán, není zjištěno, zpáteční lístek schází ve spise). Svědek Antonín C. prohlásil, že soukromá obžalobkyně onemocněla a žádal, by proto hlavní líčení bylo ihned odročeno. Plnou mocí se Antonín C. nevykázal, prohlášení nepodal jako zástupce Hermíny S-ové, lékařského vysvědčení nepředložil. Obhájce učinil návrh, aby byl vynesен sprostňující rozsudek vzhledem k tomu, že se soukromá obžalobkyně nedostavila, ačkoliv byla řádně předvolána, pročť jest míti za to, že od obžaloby upustila. Okresní soud tomuto návrhu vyhověl a vynesl sprostňující rozsudek dle Šu 259 čís. 2 tr. ř. Proti tomuto rozsudku podala soukromá obžalobkyně odvolání. Krajský jako odvolací soud v Litoměřicích zrušil rozsudkem ze dne 30. dubna 1924 rozsudek okresního soudu v Teplicích-Šanově a nařídil okresnímu soudu, by v této věci znovu jednal. V důvodech tohoto rozsudku uvádí krajský soud po vylíčení skutkové podstaty, že okresní soud tímto postupem porušil předpis, který musí býti zachován, neboť nebyl ani zástupce soukromé obžalobkyně řádně k líčení obeslán a soukromá obžalobkyně pro nemoc se k líčení dostaviti nemohla.

Rozsudek odvolacího soudu se nesrovnává se zákonem. Soukromá obžalobkyně Hermína S-ová byla k hlavnímu líčení řádně předvolána; čímž vyhověno předpisu Šu 79 tr. ř., jenž pouze žádá, aby buď soukromému obžalobci nebo jeho zástupci předvolání bylo doručeno, nikoliv však oběma. Tím, že se soukromá obžalobkyně k líčení nedostavila, nastal případ Šu 46 odstavec třetí tr. ř., že totiž má se za to, že soukromý obžalobce od dalšího stíhání upustil. Pakli se soukromá obžalobkyně pro nemoc dostaviti nemohla, bylo na ní, by dle ustanovení Šu 455 tr. ř. dala se při hlavním líčení zastupovati plnomocníkem, jenž však má zvláštní plnomocenství předložiti. Za takového plnomocníka nebylo lze pokládati Antonína C-e, otce provdané soukromé obžalobkyně Hermíny S-ové, jenž předvolán byl k hlavnímu líčení jako svědek a jenž dle jednacího protokolu zvláštní plné moci nepředložil a toliko prohlásil, že soukromá obžalobkyně onemocněla. Právem byl proto vynesен okresním soudem v Teplicích-Šanově rozsudek sprostňující podle Šu 259 čís. 2 tr. ř.

Čís. 1713.

Prvý případ Šu 24 zákona o tisku jest tu i tehdy, byl-li obsah zaba-veného tiskopisu učiněn obecnstvu přístupným reprodukcí jeho závad-ných statí v jiných tiskopisech.

Zodpovědný redaktor zodpovídá za obsah svého časopisu až do okamžiku, kdy časopis vyjde a až do té doby musí dbáti zákazu uve-řejnění článků, které uveřejňuje.

Subjektivně stačí zavinění z nedbalosti.